

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobkyně:

[redacted]
bytem [redacted]
zastoupena advokátem [redacted]
sídlem [redacted]

proti

žalovanému: **Hlavní město Praha**

sídlem [redacted]

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.2.2015 č.j. MHMP 248819/2015

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu, ze dne 30.9.2015, č.j. MHMP 1710422/2015, a rozhodnutí Úřadu městské části [redacted], odboru stavebního a infrastruktury, ze dne 25.5.2015, č.j. OSI.Sm.p.2635-59554/2012-Pka-R/I, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13.200 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám [REDAKCE], advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu (dále jen „žalovaný“, kterým je obecně označován i správní orgán 1. stupně, pokud rozlišení nemá význam pro samotný text odůvodnění) ze dne 30.9.2015, sp.zn.: S-MHMP 1156578/2015/STR, č.j. MHMP 1710422/2015 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části [REDAKCE], odboru stavebního a infrastruktury (dále též „stavební úřad“ nebo „správní orgán 1. stupně“) ze dne 25.5.2015, č.j. OSI.Sm.p.2635-59554/2012-Pka-R/I (dále též „prvostupňové rozhodnutí“) o určení právního vztahu podle ust. § 142 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
- 2 Z tvrzení žalobkyně a ze správního spisu předloženého žalovaným vyplývá, že žalobkyně je výlučnou vlastnící pozemků č. parc. x a x a domu č.p. x a ve společném jmění manželů vlastní pozemek č. parc. x a x, vše v k. ú. x, obec x. Stavební úřad rozhodnutím ze dne 10.2.2009 č.j. OÚR.Sm.p.2635-8574/08-Za-UR rozhodl o umístění stavby „x“ na pozemcích ležících v bezprostředním sousedství pozemků patřících žalobkyni, rozhodnutí bylo potvrzeno žalovaným dne 8.9.2009 pod č.j. 385959/2009/OST/Če, avšak Městský soud v Praze jej na základě žaloby podané žalobkyní zrušil rozsudkem ze dne 17.9.2012 č.j. 9 Ca 369/2009-95 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
- 3 V mezidobí, dne 23.2.2011, stavebník doručil stavebnímu úřadu Certifikát č. 14-2010 ze dne 22.2.2011 vydaný autorizovaným inspektorem [REDAKCE] (dále jen „Certifikát“) a v režimu zkráceného stavebního řízení začal na dotčených pozemcích ležících v bezprostředním sousedství pozemků patřících žalobkyni realizovat stavbu „x“ (dále též „stavba“ nebo „x“).
- 4 Žalobkyně proti zkrácenému stavebnímu řízení brojila návrhem ze dne 15.10.2012 na určení, že stavebníkovi nevzniklo právo provést stavbu. Argumentovala především tím, že dne 3.1.2011 byla vyzvána zástupcem stavebníka x, společností STUDIO pro projektování, spol. s r.o., aby se do patnácti dnů vyjádřila k záměru využít zkráceného stavebního řízení podle ust. § 117 stavebního zákona. Žalobkyně dne 21.1.2011 podala uvedené společnosti svůj nesouhlas se zamýšlenou stavbou, poukázala na skutečnost, že proti rozhodnutí o umístění stavby podala správní žalobu a žádost o obnovu řízení, následně s ní již nikdo nejednal ani jí nic neoznámil, autorizovaný inspektor ji vůbec neoslovil, její podání ze dne 21.1.2011 s ní neprojednal, nepokusil se odstranit rozpor mezi ní a stavebníkem, nepostoupil nesouhlas k vyřízení správnímu orgánu. Dále žalobkyně vnesla věcné námitky ohledně zásahu do jejích práv členky družstva Garáže x družstvo při řešení vjezdu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

do garáže zamýšlené stavby k tíži pozemku č. parc. x v k. ú. x, ohledně zásahu do jejích vlastnických práv vjížděním na její pozemek č. parc. x v k. ú. x při manévru vjezdu a výjezdu do garáže zamýšlené stavby vzhledem k nedostatečnému poloměru zatáčky vjezdu, ohledně nezákonného zastavění obecního pozemku č. parc. x v k. ú. x, a ohledně chybějící stavby komunikace na pozemku č. parc. x v k. ú. x vyčleněném z pozemku č. parc. x. Namítla též, že v důsledku rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 17.9.2012 č.j. 9 Ca 369/2009-95 neexistuje platné rozhodnutí o umístění stavby.

- 5 Pro úplnost rekapitulace skutkového stavu městský soud na tomto místě uvádí, že součástí návrhu ze dne 15.10.2012 byl návrh na vydání předběžného opatření, aby stavebníkovi bylo okamžitě nařízeno zastavit stavbu. Řízení o návrhu na vydání předběžného opatření bylo zastaveno rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 21.8.2014, neboť bylo zjištěno, že stavba je již dokončena a kolaudačním souhlasem uvedena do užívání a žádost se tak stala bezpředmětnou, a toto rozhodnutí bylo žalovaným dne 17.2.2015 potvrzeno a rozsudkem vyhlášeným dne 14.8.2015 jej potvrdil i Městský soud v Praze pod sp.zn. 6 A 82/2015.
- 6 Stavební úřad rozhodl o návrhu žalobkyně ze dne 15.10.2012 na určení, že stavebníkovi nevzniklo právo provést stavbu, rozhodnutím ze dne 28.11.2012 tak, že určil, že stavebníkovi právo provést stavbu vzniklo, a to dne 23.2.2011 předložením Certifikátu stavebnímu úřadu. Uvedené rozhodnutí bylo k odvolání žalobkyně rozhodnutím žalovaného dne 21.3.2014 zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání.
- 7 Dne 16.4.2014 stavební úřad rozhodl o zastavení řízení o umístění stavby podle ust. § 94 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), neboť ke zrušení územního rozhodnutí došlo po povolení stavby. Rozhodnutí bylo potvrzeno žalovaným dne 14.1.2015 a rozsudkem vyhlášeným dne 14.8.2019 pod sp.zn. 6 A 59/2015 též Městským soudem v Praze.
- 8 Dne 21.8.2014 stavební úřad znovu rozhodl o návrhu žalobkyně ze dne 15.10.2012 na určení, že stavebníkovi nevzniklo právo provést stavbu, tak, že určil, že stavebníkovi právo provést stavbu vzniklo, a to dne 23.2.2011 předložením Certifikátu stavebnímu úřadu. Uvedené rozhodnutí bylo k odvolání žalobkyně rozhodnutím žalovaného ze dne 17.2.2015 zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání.
- 9 Z prvnostupňového rozhodnutí ze dne 25.5.2015 soud zjistil, že stavební úřad do třetice určil, že stavebníkovi vzniklo právo provést stavbu, a to dne 23.2.2011 předložením Certifikátu stavebnímu úřadu. V odůvodnění shrnul průběh předchozího správního řízení a k jednotlivým argumentům vzneseným žalobkyní uvedl, že žalobkyně ve vyjádření ze dne 21.1.2011 k záměru využít zkráceného stavebního řízení odkazuje na územní rozhodnutí, proto autorizovaný inspektor v souladu s ust. § 117 odst. 4 stavebního zákona posoudil její námitky jako nesměřující proti provádění stavby, ale vztahující se k jinému předmětu řízení, tzn. k územnímu řízení. Stavební úřad zdůraznil, že žalobkyně byla autorizovaným inspektorem oslovena, a jelikož se na ni ve smyslu stavebního zákona hledí jako na účastníka řízení, je nutné též její námitky posuzovat analogicky ve vztahu k stavebnímu zákonu. Ust. § 114 stavebního zákona přitom nepřipouští námitky účastníků, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování

regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území. Na základě uvedeného stavební úřad dospěl k závěru, že autorizovaný inspektor ve věci vypořádání se s námitkou nesouhlasu se stavbou postupoval v souladu s požadavky ust. § 117 stavebního zákona, neboť námitka se nevztahovala k provádění stavby. K námitce zásahu do práv žalobkyně z titulu členství v družstvu Garáže x družstvo při řešení vjezdu do garáže zamýšlené stavby k tíži pozemku č. parc. x v k. ú. x stavební úřad uvedl, že žalobkyně nemůže být využitím dotčeného pozemku stavebníkem dotčena ve smyslu uplatnění námitky, neboť vlastníkem pozemku je družstvo a nikoli žalobkyně. K námitce nutnosti vjíždění na pozemek č. parc. x v k. ú. x při manévru vjezdu a výjezdu do garáže zamýšlené stavby vzhledem k nedostatečnému poloměru zatáčky vjezdu stavební úřad uvedl, že z dokumentace je zřejmé, že pozemek patřící žalobkyni nebyl využit pro dopravní připojení stavby, pro úplnost uvedl, že dotčený pozemek je součástí komunikace a z dopravního hlediska není užívání této komunikace nijak upraveno. K námitce nezákonného zastavění obecního pozemku č. parc. x v k. ú. x a k námitce chybějící stavby komunikace na pozemku č. parc. x v k. ú. x vyčleněném z pozemku č. parc. x stavební úřad rovněž poukázal na to, že žalobkyni k předmětnému pozemku nesvědčí vlastnické ani jiné právo, zopakoval, že námitky vlastníků sousedních pozemků musí být omezeny ust. § 114 stavebního zákona, který vyžaduje přímou dotčenost vlastnického práva nebo práva založeného smlouvou provést stavbu nebo opatření, nebo práva odpovídajícího věcnému břemeni k pozemku nebo stavbě, přičemž žádné takové právo v případě žalobkyně přímo dotčeno nebylo. K námitce neexistence územního rozhodnutí, kterým byla umístěna stavba „x“ stavební úřad uvedl, že žalovaný na základě rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17.9.2012 č.j. 9 Ca 369/2009-95 rozhodl o zrušení prvostupňového rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby ze dne 10.2.2009, a stavební úřad následně usnesením ze dne 16.4.2014 řízení o vydání územního rozhodnutí zastavil, neboť ke zrušení územního rozhodnutí došlo až po povolení stavby ve zkráceném stavebním řízení, přičemž podle ust. § 94 odst. 5 stavebního zákona *dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po povolení stavby, územní rozhodnutí se již nevzdává*. Dále žalovaný uvedl, že žalobkyně dne 27.4.2015 doložila znalecký posudek č. 672-08/2015 o obvyklé ceně nemovitosti, z něž vyplývá snížení hodnoty rodinného domu žalobkyně způsobené výstavbou stavby s nedodržením odstupových vzdáleností a zastíněním, a konstatoval, že umístění i povolení stavby bylo ve smyslu uvedených námitek v souladu s právními předpisy; případné riziko snížení hodnoty nemovitosti mělo být dle judikatury Nejvyššího správního soudu relevantně řešeno při procesu tvorby nebo změny územního plánu.

- 10 Z odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí soud zjistil, že žalobkyně odkázala na usnesení zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6.9.2012 č.j. Konf 25/2012-9 a zdůraznila, že správní orgány jsou při rozhodování podle ust. § 142 správního řádu vázány skutečnostmi, které vyšly najevo ve vlastním správním řízení, a ne jen skutečnostmi, které tvrdil autorizovaný inspektor ve svém certifikátu. Úkolem správních orgánů je posoudit, zda při vydávání předmětného certifikátu bylo či nebylo postupováno v souladu se zákonem, a to ve světle důkazů získaných ve správním řízení vedeném o určení právního vztahu. Jednou z podmínek pro to, aby certifikát založil právo stavby, je předpoklad, že byl vydán v souladu s územně plánovací dokumentací. Posuzovaný Certifikát podle žalobkyně tuto podmínku nenaplnuje, protože nebyl vydán v souladu s rozhodnutím o umístění stavby, neboť toto bylo po vydání Certifikátu zrušeno. Další

z podmínek pro to, aby certifikát založil právo stavby, je předpoklad, že byl vydán se souhlasným vyjádřením všech osob, které by byly účastníky stavebního řízení, popřípadě po posouzení a projednání uplatněných námitek a uvedení způsobu jejich vyřízení. Ani tato podmínka nebyla splněna, neboť žalobkyně před vydáním Certifikátu komunikovala pouze se stavebníkem, nikoli s autorizovaným inspektorem. Stavebníkovi žalobkyně oznámila nesouhlas se zamýšlenou stavbou, autorizovaný inspektor na tento nesouhlas nereagoval, ani jej nepostoupil k vyřízení stavebnímu úřadu. Autorizovaný inspektor zasáhl do práv žalobkyně, jak žalobkyně popsala a prokázala důkazy již v žádosti ze dne 15.10.2012, stavební úřad však v prvostupňovém rozhodnutí důkazy označené žalobkyní opomněl a námitky nevypořádal. V tomto ohledu, jak žalobkyně uvádí, její tvrzení podporuje pravomocný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17.9.2012, č.j. 9 Ca 369/2009-95, který na základě námitek žalobkyně zrušil rozhodnutí o umístění stavby, konstatoval přitom, že není vyřešen přístup ke stavbě, odstupové vzdálenosti stavby od nemovitostí patřících žalobkyni nejsou dostatečné, není vyřešena požární bezpečnost stavby vzhledem k blízkosti nemovitostí patřících žalobkyni. Žalobkyně dále odkázala na znalecký posudek č. 672-08/2015 o obvyklé ceně nemovitosti, jehož součástí je Posouzení odstupových vzdáleností pro určení požárně nebezpečného prostoru vytvořeného stavbou, zpracované odborně způsobilou osobou [REDAKCE]. I tento důkaz dokládá, že Certifikát nesplnil obecně závazné předpisy požární ochrany. Pokud předmětné Posouzení a závěry Městského soudu v Praze stavební úřad pominul a odkázal na souhlasné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy z dne 4.2.2008, potom oprávněná úřední osoba stavebního úřadu [REDAKCE] vědomě ohrožuje žalobkyni i její majetek. Stavební úřad tak posvětil situaci, kdy v dokumentaci k územnímu řízení je odkaz, že „přesný výpočet odstupových vzdáleností bude součástí dokumentace pro stavební povolení“, stavební povolení neexistuje, je nahrazeno Certifikátem bez přesného výpočtu odstupových vzdáleností z hlediska požární bezpečnosti a bez možnosti toto prověřit. Žalobkyně dále upozornila odvolací orgán, že stavebník stavby v součinnosti se stavebním úřadem změnil typ užívání stavby a doložil, že označení zamýšlené stavby jako penzionu bylo ryze účelové, směřující k obcházení zákona a zajištění zájmů stavebníka na úkor okolí; upozornila rovněž, že stavební činnost na stavbě neustále pokračuje. Prvostupňovému rozhodnutí a řízení mu přecházejícímu žalobkyně dále vytkla i porušení procesních práv. Uvedla, že přestože stavební úřad není legitimován k podání žádosti podle ust. § 142 správního řádu, svévolně změnil žalobní petit, neboť žalobkyně požadovala určení, že stavebníkovi nevzniklo právo provést stavbu, stavební úřad však rozhodl, že stavebníkovi vzniklo právo provést stavbu. Činil tak kroky ve prospěch stavebníka a tím doložil poměr oprávněné úřední osoby k němu. Žalobkyně tedy důvodně předpokládá podjatost oprávněné úřední osoby. V závěru odvolání žalobkyně poukázala na průtahy, obstrukce, odmítání respektovat zákon, prodlužování „status quo“ vyhovujícího stavebníkovi na úkor žalobkyně, a konstatovala, že ust. § 142 správního řádu má sloužit k zjednání nápravy a ne k upevnění zvlé a nezákonnosti jednoho vlastníka proti druhému.

- 11 Z napadeného rozhodnutí soud zjistil, že v odůvodnění žalovaný nejprve konstatoval prokázání nezbytnosti pro uplatnění práv žalobkyně ve smyslu ust. § 142 správního řádu. K námitce, že autorizovaný inspektor s žalobkyní nekomunikoval a nesprávně vypořádal její nesouhlas, žalovaný uvedl, že stavební zákon neobsahuje povinnost autorizovaného inspektora oslovit dotčené osoby ani jim oznamovat uzavření soukromoprávní smlouvy.

Podstatné je, že žalobkyně byla oslovena k vyjádření k provedení stavby ve zkráceném stavebním řízení, což je adekvátní pro postup podle ust. § 117 stavebního zákona. Vyjádření žalobkyně ze dne 21.1.2011 je součástí Certifikátu, z jeho obsahu je zřejmé, že autorizovaný inspektor vyjádření žalobkyně posoudil a s jejími námitkami se vypořádal, když shledal, že nesměřují proti provádění stavby, a objasnil povolení připojení pozemku č. parc. x v k. ú. x na komunikaci. Podle žalovaného je závěr stavebního úřadu, že v daném případě autorizovaný inspektor v souladu se stavebním zákonem označil námitky žalobkyně jako nevztahující se k prováděné stavbě, ale k územnímu řízení, správný. Shodně se stavebním úřadem má žalovaný za to, že námitky je nutné posuzovat analogicky ve vztahu k ust. § 114 stavebního zákona, který ve stavebním řízení nepřipouští námitky, jež byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení. Za podstatný žalovaný označil fakt, že ke dni oznámení Certifikátu stavebnímu úřadu dne 23.2.2011 bylo územní rozhodnutí pravomocné a platné. V této souvislosti žalovaný upozornil na deklaratorní charakter rozhodnutí dle ust. § 142 správního řádu. Shrnul, že nebylo povinností autorizovaného inspektora takové námitky vypořádávat a případně předkládat stavebnímu úřadu k vypořádání. Ve věci pozemku č. parc. x v k. ú. x ve vlastnictví družstva Garáže x, družstvo, ve věci nedostatečného poloměru zatáčky při vjezdu do garáží k tíži pozemku č. parc. x v k. ú. x a ve věci zastavěného pozemku č. parc. x v k. ú. x se žalovaný ztotožnil s argumentací stavebního úřadu. Ve věci neexistence územního rozhodnutí žalovaný popsal průběh správního řízení, v němž ke zrušení územního rozhodnutí došlo až po povolení stavby ve zkráceném stavebním řízení, přičemž vzhledem k dikci ust. § 94 stavebního zákona, které obligatorně ukládá správním úřadům nevydávat již v takovém případě územní rozhodnutí, neshledal pochybení stavebního úřadu. K znaleckému posudku č. 672-08/2015 o obvyklé ceně nemovitosti žalovaný konstatoval, že stavební úřad se s tímto důkazem vypořádal, a to věcně adekvátní argumentací. Uvedl, že k oznámení o provedení stavby ve zkráceném řízení byla doložena jednak stavební dokumentace z listopadu 2011, a jednak opětovné souhlasné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy ze dne 6.1.2011. Pro správní orgány se jedná o závazné stanovisko, které je povinnou přílohou k certifikátu autorizovaného inspektora, a nelze na něj aplikovat zásadu volného hodnocení důkazů. Pokud dotčený orgán státní správy vydal v dané věci souhlasné stanovisko, které nebylo zrušeno, je polemika o ohrožení veřejného zájmu na daném úseku irelevantní. Námitky nedodržení odstupových vzdáleností, zastínění a zamezení výhledu dle znaleckého posudku č. 672-08/2015 o obvyklé ceně nemovitosti, žalovaný posoudil jako námitky, k nimž se dle ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona nepřihlíží. K námitce neoprávněné změny žalobního petitu žalovaný uvedl, že ust. § 142 správního řádu upravuje řízení o určení právního vztahu, tedy i o tom, zda stavebníkovi vzniklo právo stavby. O takovém návrhu žalovaný rozhodoval, bez ohledu na irelevantní skutečnost, že žalobkyně podala návrh na určení, že stavebníkovi právo nevzniklo. Její naformulování ani není zcela v souladu s dikcí zákona, neboť negativní vymezení v předmětném ustanovení obsaženo není. K námitce podjatosti oprávněné úřední osoby žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že o námitce nebylo rozhodnuto, neboť byla uplatněna po vydání rozhodnutí ve věci. K námitce, že ve věci nebylo rozhodováno bez zbytečných průtahů, žalovaný uvedl, že případná nečinnost správních orgánů nezakládá nezákonnost správního rozhodnutí.

- 12 V podané žalobě žalobkyně nejprve zopakovala odvolací námitku, podle níž podala-li k správnímu orgánu návrh na rozhodnutí, že stavebníkovi nevzniklo právo provést stavbu,

nebyly správní orgány oprávněny návrh měnit a disponovat s ním. Žalobkyně nepodala žádost o určení právního vztahu, že stavebníkovi vzniklo právo provést stavbu, a nesouhlasí s postupem žalovaného, pokud její návrh přeformuloval.

- 13 Také další žalobní námitky jsou obdobné jako uplatněné v podaném odvolání.
- 14 Žalobkyně citovala ze svého návrhu na rozhodnutí, že stavebníkovi nevzniklo právo provést stavbu, kde namítala, že v souvislosti s institutem zkráceného stavebního řízení podala žalovanému nesouhlas, s autorizovaným inspektorem vůbec nejednala, ten se nepokusil odstranit rozpor mezi ní a stavebníkem a nepostoupil nesouhlas k vyřízení stavebnímu úřadu.
- 15 Dále namítla, že žalovaný posoudil věc časově k období, kdy byl Certifikát zaregistrován stavebním úřadem a kdy existovalo pravomocné rozhodnutí o umístění stavby. Autorizovaný inspektor tedy pokládal umístění stavby za reálně ošetřené a vypořádané. Ke dni napadeného rozhodnutí však již pravomocné rozhodnutí o umístění stavby neexistovalo, zároveň bylo důkazně doloženo, že toto rozhodnutí bylo vydáno na základě nezákonného postupu. Proto měl podle žalobkyně žalovaný závažná pochybení, kterých se dopustily správní orgány v řízení o umístění stavby, zohlednit v napadeném rozhodnutí, neboť tato pochybení založila stav pro rozhodnutí, že stavebníkovi právo stavby nevzniklo.
- 16 Žalobkyně citovala též pasáž z návrhu na rozhodnutí, že stavebníkovi nevzniklo právo provést stavbu, která pojednává o věcných námitkách k dopravní obslužnosti stavby. Doplnila, že nesouhlasí s věcným vypořádáním souhlasu družstva Garáže x družstvo ze dne 25.6.2008 žalovaným, když tento úkon není právním úkonem (právním jednáním) právnické osoby, neboť není podepsán osobami oprávněnými za ni jednat. Kdo byl oprávněn jednat za družstvo bylo autorizovanému inspektoru i žalovanému dostupné z veřejných rejstříků, což uvedené subjekty záměrně přehlížely. K nedostatečnému poloměru zatačky při vjezdu do garáží pak žalobkyně tak jako v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí namítla, že stavebník neměl a nemá právo přístupu a příjezdu k předmětnému domu přes pozemek č. parc. x ve vlastnictví žalobkyně, ani přes pozemek č. parc. x, vše v k. ú. x, zopakovala i související námitku neexistence rozhodnutí o zřízení komunikace v dotčeném místě. Absence práva přístupu ke stavbě je podle žalobkyně důvodem pro určení, že stavebníkovi nevzniklo právo stavby. Žalobkyně si je vědoma, že sama není vlastníkem pozemku č. parc. x v k. ú. x, neboť se jedná o pozemek obecní. Záležitost, že obec nejednala o přístupu k stavbě, o záboru pozemku ani o dalších aktivitách stavebníka na tomto pozemku, podle žalobkyně dokreslují vztah mezi obcí a stavebníkem, který lze shrnout prohlášením osoby řídící stavbu, že „*družstevní pozemek patří všem, a proto také po něm budeme jezdit a budeme na něm parkovat*“.
- 17 Žalobkyně dále namítla, že v průběhu správního řízení předložila důkaz znaleckým posudkem o znehodnocení své nemovitosti, o nedodržení odstupové vzdálenosti a nevyřešení požární bezpečnosti stavby vzhledem k blízkosti k nemovitosti žalobkyně; za zásadní přitom žalobkyně považuje ohrožení požárem. Pro stavbu není řádně zpracována dokumentace o požárně bezpečnostním řešení, jak je vysvětleno v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17.9.2012, č.j. 9 Ca 369/20019-95 (žalobkyně v této souvislosti

z uvedeného rozsudku citovala), žalovaný si byl vad v dokumentaci vědom, důkazy dokládající, že nebyly splněny obecně závazné předpisy požární ochrany, však ponechal bez adekvátní odezvy.

- 18 Poslední žalobní námitkou je nesouhlas s tvrzením žalovaného ohledně poškození žalobkyně v důsledku průtahů ve správním řízení. Žalobkyně má za to, že v případě nečinnosti prvostupňového orgánu má zjednat nápravu nadřízený orgán z úřední povinnosti, žalovaný však nic takového neučinil a k tíži žalobkyně ignoroval příslušná ustanovení zákonů upravující lhůty pro rozhodnutí ve věci.
- 19 Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. K jednotlivým námitkám uplatněným v žalobě se vyjádřil následovně.
- 20 Žalovaný nesouhlasí s argumentací, že pokud rozhodl, že stavebníkovi právo vzniklo, neoprávněně tím změnil petit návrhu. Žalovaný naformuloval výrok rozhodnutí správně, dle dikce ust. § 142 správního řádu i ve shodě s odůvodněním rozhodnutí zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6.9.2012 č.j. Konf. 25/2012-9, z nichž vyplývá, že řízení se vede o určení právního vztahu, tedy i o to, zda stavebníkovi vzniklo právo stavby. Podle žalovaného je formulace výroku v souladu s judikaturou související s danou věcí, v opačném případě by musel předmětnou žádost zamítnout, což uvedené deklaratorní ustanovení neumožňuje.
- 21 K postupu autorizovaného inspektora žalovaný uvedl, že tento žalobkyni v každém případě oslovil, a ve věci vypořádání se s námitkou nesouhlasu se stavbou postupoval v souladu s požadavky ust. § 117 stavebního zákona, neboť námitka se nevztahovala k provádění stavby a nebyl tedy naplněn obligatorní požadavek ust. § 117 odst. 4 stavebního zákona. Pokud námitky, které mohly být nebo byly uplatněny ve územním řízení stavební zákon v ust. § 114 nepřipouští pro stavební řízení, musí se k nim stejně tak nepřihlížet ve zkráceném stavebním řízení.
- 22 K neexistenci územního rozhodnutí žalovaný zdůraznil, že ke zrušení územního rozhodnutí došlo až po povolení stavby ve zkráceném stavebním řízení, následně došlo k zastavení územního řízení, což je jediný možný zákonný postup.
- 23 K věcným námitkám, které se týkají souhlasu družstva Garáže x družstvo, nedostatečného poloměru zatáčky při vjezdu do garáží a zastavěného pozemku č. parc. x v k. ú. x se žalovaný vyjádřil obdobně jako v napadeném rozhodnutí.
- 24 K námitce nepřihlídnutí k důkazům prokazujícím skutečnosti související s bezpečnostním ohrožením žalobkyně a její nemovitosti požárem žalovaný uvedl, že na odvolací námitku identického obsahu adekvátně reagoval, a zopakoval, z jakých podkladů autorizovaný inspektor ve zkráceném stavebním řízení vycházel a co z nich zjistil. Uvedl, že mezi nimi bylo též souhlasné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy, které je podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu závazným stanoviskem pro správní orgány, a správní orgán, respektive v daném případě autorizovaný inspektor, s ním mohl nakládat jen způsobem, který mu zákon umožňuje. Pokud dotčený orgán vydal souhlasné stanovisko, které nebylo zrušeno, je polemika o ohrožení veřejného zájmu na daném úseku irelevantní.

- 25 Žalovaný závěrem uvedl, že neshledává nic závadného a nezákonného na své argumentaci obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí ve věci žalobkyní tvrzené nečinnosti a průtazích.
- 26 Při jednání před soudem zástupce žalobkyně a žalovaný setrvali na svých stanoviscích, na která odkázali. Při jednání byl proveden důkaz spisovým materiálem žalovaného, zapůjčený soudem Obvodním soudem pro Prahu 1. Jedná se o kompletní spisový materiál k stavbě „x“.
- 27 Městský soud na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
- 28 Nejprve se městský soud vyjádří k problematice výkladu ust. § 142 správního řádu, k němuž účastníci řízení zaujali již v průběhu správního řízení odlišné stanovisko, a k související námitce žalobkyně, že žalovaný v rozporu s dikcí uvedeného ustanovení svévolně změnil petit žádosti. Podstata námítky tkví v přesvědčení žalobkyně o nesprávnosti názoru žalovaného, dle kterého bez ohledu na to, že žadatel požaduje určit, že právo nevzniklo, lze v řízení o určení právního vztahu dle ust. § 142 správního řádu rozhodnout, že právo vzniklo.
- 29 Podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.
- 30 Při výkladu a aplikaci uvedeného právního předpisu nelze opomíjet jeho účel. Smyslem a cílem určovacího rozhodnutí dle ust. § 142 správního řádu je postavit právně na jisto, zda určitý právní vztah vznikl, zanikl či zda trvá, a případně kdy se tak stalo. Výsledné určovací rozhodnutí je tak svou povahou deklaratorní. Spojka „zda“ dle gramatického výkladu uvozuje nepřímou otázku, na kterou je možné odpovědět oběma nastíněnými způsoby, tedy buď určit, že právní vztah vznikl, nebo určit, že nevznikl. Přesto, že žalovaný mohl dle gramatického výkladu na žádost odpovědět oběma způsoby, považuje městský soud za příhodné, aby v případě neúspěchu žalobkyně rozhodl o zamítnutí žádosti, a nikoli aby určil, že právo stavebníkovi vzniklo. Městský soud je přesvědčen, že explicitní formulace zvolená žalovaným přesahuje účel žádosti, neboť nestojí na komplexním posouzení veškerých podmínek práva stavby a nezahrnuje hypotetickou možnost, že stavebníkovi právo nevzniklo z jiného než žalobkyní deklarovaného důvodu.
- 31 Městský soud na podporu svého právního názoru cituje z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2016, č.j. 1 As 66/2016-104, v němž Nejvyšší správní soud k totožné problematice uvádí: *„Nejvyšší správní soud shrnuje, že v řízení dle § 142 správního řádu zahájeném k žádosti žalobce je stavební úřad povinen posoudit: 1. zda byl žalobce účastníkem*

řízení v materiálním smyslu, a 2. zda s ním jako s účastníkem bylo ve zkráceném řízení jednáno (konkrétně zda jej autorizovaný inspektor o záměru vyrozuměl, poskytl mu možnost vyjádřit se či uplatnit námitky a naložil s nimi v souladu s § 117 stavebního zákona v tehdy účinném znění). Odpověď na tyto dvě otázky jej pak přivede k jednoznačnému rozhodnutí, jímž vysloví, buď že právo provést stavbu na základě zmíněného certifikátu nevzniklo, nebo v opačném případě žádost zamítne. [...] Pro případ neúspěchu žadatele se zamítavý výrok jeví být vhodnějším než poněkud zavádějící deklarace, že stavebníkovi právo provést stavbu vzniklo, neboť nelze vyloučit teoretickou možnost, že se jiný opomenutý účastník v budoucnu dovolá svých práv.”

- 32 Ač tedy soud přisvědčuje žalobkyni, že výrok prvostupňového rozhodnutí nebyl zformulován přiléhavě, musí konstatovat, že tato skutečnost nemá žádný dopad na zákonnost napadeného rozhodnutí. Ve správním soudnictví je vždy nutno posoudit, zda zjištěná procesní vada mohla mít vliv na zákonnost výsledného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4.6.2003, č. j. 6 A 12/2001-51, č. 23/2003 Sb. NSS, či ze dne 18.3.2004, č. j. 6 A 51/2001-30, č. 494/2005 Sb. NSS). Nyní soud takový vliv neshledal a ani z tvrzení žalobkyně žádný možný vliv uvedené procesní vady na zákonnost výsledného rozhodnutí nevyplývá. Žalobkyně nenabídla soudu žádné skutečnosti, z nichž by bylo možné dospět k závěru, že jí namítaná vada výroku mohla mít vliv na zákonnost výsledného rozhodnutí. I kdyby nosné důvody rozhodnutí správních orgánů byly správné a žádost žalobkyně by skutečně nebyla důvodná, nebylo by podle názoru soudu možné chápat předmětný výrok správního rozhodnutí tak, že jeho určující přesah jakkoli zasahuje do práv žalobkyně. Dopad rozhodnutí na žalobkyni je stejný, ať je výrok zformulovaný zamítavě, nebo určuje, že právo stavebníkovi vzniklo. V obou případech by zůstaly účinky Certifikátu zachovány. Městský soud shrnuje, že vytýkaná vada procesního postupu žalovaného nemůže mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé a není proto důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
- 33 Jinak je tomu v případě námitky proti procesnímu postupu autorizovaného inspektora před vydáním Certifikátu.
- 34 Podle ust. § 117 odst. 1 stavebního zákona, ve znění účinném do 31.12.2012, uzavřeli stavebník s autorizovaným inspektorem smlouvu o provedení kontroly projektové dokumentace pro stavbu, kterou hodlá provést, může takovou stavbu pouze oznámit stavebnímu úřadu, jestliže byla opatřena souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů a vyjádření osob, které by byly účastníky stavebního řízení (§ 109), a nejde o stavbu, která je zvláštním právním předpisem, územně plánovací dokumentací nebo rozhodnutím orgánu územního plánování přímo označena jako nezpůsobilá pro zkrácené stavební řízení.
- 35 Podle odst. 3 téhož ustanovení autorizovaný inspektor certifikátem stvrzuje, že ověřil projektovou dokumentaci a připojené podklady z hledisek uvedených v § 111 odst. 1 a 2 a že navrhovaná stavba může být provedena. Na projektové dokumentaci tuto skutečnost vyznačí, uvede své jméno a příjmení, datum vydání certifikátu a opatří ji svým podpisem a razítkem se státním znakem České republiky. K certifikátu připojí návrh plánu kontrolních prohlídek stavby, závazná stanoviska dotčených orgánů a vyjádření osob, které by byly účastníky stavebního řízení (§ 109).

- 36 Podle odst. 4 téhož ustanovení pokud ve vyjádřeních podle odstavce 1 byly uplatněny námitky proti provádění stavby, autorizovaný inspektor je posoudí a projedná s osobami, které je uplatnily. Způsob vypořádání námitek a závěry, popřípadě podklady, z nichž vycházel, připojí autorizovaný inspektor k certifikátu podle odstavce 3. Nepodaří-li se při vypořádání námitek odstranit rozpory mezi osobami, které by jinak byly účastníky řízení, předloží jejich vyjádření spolu s projektovou dokumentací a závaznými stanovisky dotčených orgánů stavebnímu úřadu, který zajistí vypořádání námitek podle § 114 nebo usnesením rozhodne o námitkách ve své působnosti anebo usnesením rozhodne o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení.
- 37 Povahou certifikátu autorizovaného inspektora se zabýval Nejvyšší správní soud již několikrát (viz například rozsudek ze dne 4.8.2010, č.j. 9 As 63/2010-111 nebo rozsudek ze dne 24.8.2011, č.j. 1 As 92/2011-182), v usnesení ze dne 6.9.2012 pod č.j. Konf 25/2012-9 pak zvláštní senát Nejvyššího správního soudu vyslovil právní názor, že *„autorizovaný inspektor není správním orgánem a jím vydaný certifikát není rozhodnutím správního orgánu (§ 67 spr. ř., § 65 s. ř. s.), ale plněním ze soukromoprávní smlouvy.“*
- 38 Nejvyšší správní soud dále k věci uvedl:
- 39 *„[70] Výše uvedený závěr však ani v nejmenším neznamená, že by proti vzniku práva stavby, opírajícímu se o certifikát vydaný bez splnění zákonných podmínek, neexistovala žádná možnost obrany. Nic na tom nemění, že stavební zákon tuto otázku přímo neřeší. Obrana (vesměs ze strany osob, které by jinak byly účastníky stavebního řízení), kterou shledával Nejvyšší správní soud v možnosti podat správní žalobu, není touto formou možná, nehledě k tomu, že soudní řízení bývá delší a pro účastníka nákladnější i odborně náročnější, takže přímo protiřečí záměru zákonodárce na „zkrácené“ řízení (na okraj možno poznamenat, že tu zjevně - v rozporu s názvem institutu stavebního zákona - o žádné „řízení“ ani nejde). Kromě toho otvírá i další neřešené otázky, například počátek a konec běhu lhůty pro podání žaloby, kterou zjevně nelze vázat na doručení certifikátu už jen z toho důvodu, že certifikát se ostatním osobám nedoručuje.*
- 40 *[71] Pokud s certifikátem nesouhlasí stavebník, zcela prostě oznámení stavebnímu úřadu nepodá a domáhá se soukromoprávními prostředky, nebo i pořadem práva svých civilních nároků vůči inspektorovi, který mu odpovídá za škodu, kterou způsobí výkonem své činnosti, na základě § 146 stavebního zákona. Úprava této odpovědnosti se bude řídit obecnými předpisy o náhradě škody, zejména § 420 a násl. občanského zákoníku, případně v § 373 a násl. obchodního zákoníku. O porušení práv a povinností ze smlouvy a o náhradě škody rozhodne soud v občanském soudním řízení.*
- 41 *[72] Všechny další osoby (ve věcech dosud projednávaných šlo zpravidla o opomenuté sousedy coby osoby, které by byly účastníky, kdyby se vedlo stavební řízení), které by mohly být dotčeny vznikem práva stavby na základě oznámení doprovázeného certifikátem, mohou využít postupu podle § 142 spr. ř. Toto ustanovení upravuje zvláštní řízení o určení právního vztahu.*
- 42 *[73] Možností použití § 142 spr. ř. se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku, čj. 1 As 92/2011 - 182 [8] [33], ale - v mezích liché úvahy o opravných prostředcích proti certifikátu - však odmítl je proto, že se nejedná o opravný prostředek, ale o zvláštní řízení, které nemůže napravit vady*

či nezákonnosti v předcházejících řízeních. Zvláštní senát v předcházejícím textu ale vyložil, že certifikát nelze považovat za rozhodnutí a postup vedoucí k vydání certifikátu není řízením dle správního řádu. Proto uvedený argument neobstojí. Již ze systematiky správního řádu vyplývá, že se opravné prostředky vztahují ke správnímu řízení ukončenému rozhodnutím. V dané situaci je tedy samostatné řízení podle § 142 spr. ř. nejvhodnějším (ostatně pro opomenuté účastníky v zásadě nenáročným a rychlejším než řízení soudní) možným prostředkem pro nápravu vad způsobených nezákonně vydaným a posléze oznámeným certifikátem.

- 43 [74] Dle § 142 spr. ř. rozhodne správní orgán na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo. Věcně a místně příslušným orgánem k rozhodnutí bude dle § 11 spr. ř. stavební úřad určený místem stavby, o kterou bude spor veden. Navrhovatel se v takovém řízení bude nejspíše domáhat toho, aby stavební úřad určil, že stavebníkovi právo provést stavbu nevzniklo.
- 44 [75] Připomenout je třeba i to, že pro použití § 142 spr. ř. není rozhodné, zda stavební zákon má nebo nemá upravenou pravomoc stavebního úřadu k vydávání deklaratorních rozhodnutí řešících spory. Zmíněné ustanovení správního řádu je kompetenčního charakteru; v tomto je „samonosné“ a umožňuje správním orgánům v jednotlivých oborech veřejné správy rozhodovat podle něj bez ohledu na to, zda předpis práva hmotného s takovýmto rozhodnutím počítá; určující je tu jen to, zda podmínky § 142 spr. ř. jsou splněny (viz k tomu též [REDACTED], J.: Komentář. II. vydání, [REDACTED] POLYGON, [REDACTED], s. 1099 a násl.). Není-li tu tedy žádný případ nesplnění podmínek § 142 odst. 2 spr. ř. (možnost vydání osvědčení, nebo řešení sporné otázky v rámci jiného správního řízení), neodepře stavební úřad rozhodnout o žádosti za vydání určovacího rozhodnutí o právním vztahu.
- 45 [76] Podání návrhu na zahájení takového řízení o určení právního vztahu není omezeno žádnou lhůtou. Výsledkem řízení je pravomocné rozhodnutí, které musí stavební úřad vydat ve lhůtách dle § 71 spr. ř., tj. bez zbytečného odkladu, jinak zpravidla do 30 dnů. Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu je pak dále možné se odvolat běžným způsobem, případně proti rozhodnutí o odvolání podat žalobu ke správnímu soudu dle § 65 s. ř. s. V případě nečinnosti stavebního úřadu lze využít žalobu proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 s. ř. s.
- 46 [77] Naproti tomu není však možné uvažovat o žalobě proti nezákonnému zásahu správního orgánu ve vztahu k evidenčnímu úkonu stavebního úřadu při oznámení certifikátu, neboť v tomto případě není zásah stavebního úřadu nezákonný. Stavební zákon totiž nesvěřil stavebním úřadům žádnou možnost věcného přezkumu certifikátu nebo oznámení během jeho zařizování.
- 47 [78] V případě, že stavební úřad během řízení dle § 142 spr. ř. shledá, že certifikát byl vydán bez splnění zákonných předpokladů, zejména neoprávněnou osobou, na základě nezákonného postupu, v rozporu s územně plánovací dokumentací, bez souhlasných závazných stanovisek všech dotčených orgánů nebo bez souhlasných vyjádření všech osob, které by byly účastníky stavebního řízení, nevypořádal řádně námitky potenciálních účastníků stavebního řízení, resp. nepředložil nevypořádané rozpory stavebnímu úřadu atd., vydá stavební úřad deklaratorní rozhodnutí o tom, že stavebníkovi právo provést stavbu nevzniklo.

- 48 [79] *Následně by stavební úřady jako orgány státního dozoru ve věcech územního plánování a stavebního řádu mohly postupovat dle § 171 stavebního zákona a vyzvat stavebníka ke zjednání nápravy nebo rozhodnutím uložit povinnost zjednat nápravu v přiměřené lhůtě. Není dále vyloučeno ani nařízení odstranění stavby dle § 129 či kontrolní prohlídka stavby dle § 134 stavebního zákona a v jejím důsledku postup dle odst. 4 tohoto ustanovení. Nedostatky v činnosti autorizovaného inspektora může vyřešit navrhovatel rovněž jako orgán dozoru dle § 171, a to rozhodnutím o odvolání autorizovaného inspektora podle § 144 odst. 2 stavebního zákona.*
- 49 [80] *Konečně pak v těch případech, které nesnou odkladu, může ten, kdo navrhuje postup podle § 142 spr. ř. požádat současně s návrhem, aby správní orgán rozhodl o předběžném opatření (§ 61 spr. ř.), zejména tedy o to, aby stavebníkovi bylo nařízeno okamžitě zastavit provádění stavby. O takové žádosti musí správní orgán rozhodnout do 10 dnů; může samozřejmě rozhodnout i bez návrhu, z úřední povinnosti.*
- 50 [81] *Bez ohledu na to, že řízení dle § 142 spr. ř. zřejmě dosud nebylo v obecné praxi správních orgánů příliš využíváno, upravuje toto ustanovení rychlý a účinný prostředek nápravy nezákonně vydaného certifikátu. Navíc přesně dopadá na situaci, která přijetím § 117 stavebního zákona nastala, neboť je určeno pro řízení o věcech, které není možné vyřešit v rámci jiných správních řízení.* (Usnesení zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6.9.2012 č.j. Konf 25/2012-9.)
- 51 Městský soud pokládá za vhodné zmínit, že ust. § 117 stavebního zákona, ve znění platném do 31.12.2012, přineslo do stavebního řízení nový institut původně nazvaný „zkrácené stavební řízení“ (ač se o žádné správní řízení v právním slova smyslu nejedná) spočívající ve vydání certifikátu autorizovaným inspektorem. Smyslem bylo umožnit stavebníkům rychlejší alternativu k povolování staveb ve standardním stavebním řízení, přičemž tzv. certifikát autorizovaného inspektora je postaven na roveň stavebnímu povolení. Zákonodárce předpokládal postup podle ust. § 117 stavebního zákona v bezkonfliktních případech, kdy panuje shodná vůle stavebníka a osob, které by jinak byly účastníky stavebního řízení, s tím, že případné námitky těchto osob budou v předstihu vypořádány stavebními úřady. S odstupem času je jisté, že právní úprava byla koncipována nedostatečně, což v praxi přinášelo značné problémy. K 1.1.2013 byl proto institut významně novelizován, zejména k ochraně práv osob, které by jinak byly účastníky stavebního řízení, a byla doplněna úprava, kdy se k certifikátu musí nově doložit jejich souhlas.
- 52 Vzhledem k smyslu institutu však soud pokládá za zřejmé, že i přes použití výrazu „vyjádření“ v ust. § 117 odst. 1 stavebního zákona ve znění do 31.12.2012 nebylo ani tehdy možné vydat certifikát a následně realizovat stavbu bez souhlasu osob, které by jinak byly účastníky řízení. Svědčí o tom též požadavek na vypořádání námitek těchto osob před vydáním certifikátu podle ust. § 117 odst. 4 stavebního zákona. Opačný závěr by přinesl zcela nelegitimní výhodu stavebníkovi, který by dosáhl možnosti realizovat stavbu i přes vyjádřený nesouhlas potenciálních účastníků stavebního řízení. Vedlo by to k obcházení stavebního zákona, což se ostatně v praxi dělo.

- 53 Názor, že v rozhodné době bylo nezbytné opatřit souhlasné vyjádření všech osob, které by byly účastníky stavebního řízení, je výslovně formulován i v citovaném usnesení zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6.9.2012 č.j. Konf 25/2012-9 pod bodem [78], kde je uvedeno, že certifikát nesplňuje zákonné předpoklady, byl-li vydán, mimo jiné, bez souhlasných vyjádření všech osob, které by byly účastníky stavebního řízení.
- 54 V posuzovaném případě žalobkyně souhlasné vyjádření autorizovanému inspektorovi neposkytla. K výzvě stavebníka ze dne 3.1.2011 ve vyjádření ze dne 21.1.2011 zcela jednoznačně projevila nesouhlas se stavbou (nazvala tak ostatně celý dokument) a uvedla, že podle jejího názoru nejsou dány podmínky pro vedení zkráceného řízení. Informovala stavebníka, že podala správní žalobu na vydané rozhodnutí o umístění stavby a též žádost o obnovu řízení - tedy že nesouhlasí s umístěním stavby. Takový projev vůle se nedá pokládat za souhlas s provedením stavby. Jiným způsobem žalobkyně do vydání Certifikátu svoji vůli neprojevila.
- 55 Za zcela mylný považuje městský soud závěr žalovaného, že vyjádření ze dne 21.1.2011 obsahuje námitky vztahující se svým charakterem k územnímu řízení. Žádné takové konkrétní námitky soud v předmětném vyjádření nenalezl. Vyjádření obsahuje pouze nesouhlas se stavbou, doplněný o informaci o nesouhlasu s územním řízením. Takovou informaci (sdělení, že bylo právními prostředky napadeno rozhodnutí o umístění stavby) nelze ztotožnit s námitkami, které byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení. Podle názoru městského soudu bylo na autorizovaném inspektorovi, aby komunikaci s žalobkyní zjistil, co konkrétně proti zamýšlené stavbě namítá, a pokud by žalobkyně konkrétní námitky nevznesla, anebo pokud by se autorizovanému inspektorovi nepodařilo námitky vypořádat a odstranit tak rozpory mezi stavebníkem a žalobkyní, nebyl oprávněn Certifikát vydat a jediným dalším možným postupem bylo předložení věci stavebnímu úřadu. V posuzovaném případě autorizovaný inspektor tento postup nedodržel a věc stavebnímu úřadu nepředložil. Jím vydaný Certifikát je tedy zatížen vadou, a nelze z něj vzít za osvědčené, že navrhovaná stavba splňuje zákonem stanovené podmínky pro její provedení. Žalovaný proto pochybil, pokud předmětný Certifikát považoval za titul pro právo provést stavbu, a na jeho základě rozhodl, že takové právo stavebníkovi vzniklo.
- 56 Městský soud musí odmítnout i názor žalovaného, že autorizovaný inspektor je oprávněn nepřihlédnout k námitkám vzneseným osobou, která by jinak byla účastníkem řízení, pokud takové námitky byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení a nevztahovaly se k provádění stavby, jak je uvedeno v ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona. Tento názor je zcela nesprávný. Autorizovaný inspektor není oprávněn rozhodovat o tom, zda je ta která námitka vhodná (přiléhavá) k vypořádání. Vypořádáním námitek v kontextu ust. § 117 odst. 4 stavebního zákona je třeba rozumět takový výstup, na jehož základě všechny námitky (i absurdní či nepřípustné ve smyslu stavebního zákona) zcela odpadnou a po jejich vypořádání nastane naprosto bezkonfliktní stav. (Srovnej: rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4.8.2011, č.j. 30 A 13/2011-46.) Nepodaří-li se autorizovanému inspektorovi takového stavu docílit, je povinen předložit věc stavebnímu úřadu, který sám uplatní postup vypořádání námitek podle ust. § 114 stavebního zákona a rozhodne o námitkách ve své působnosti, anebo usnesením rozhodne o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení.

- 57 Naproti tomu městský soud nepovažuje za vadu, probíhá-li komunikace za účelem obstarání vyjádření osob, které by byly účastníky stavebního řízení (ust. § 109 stavebního zákona) pouze mezi stavebníkem a těmito osobami, a autorizovaný inspektor takto obstarané vyjádření pouze ověří a připojí jej k návrhu. Městský soud je přesvědčen, že tento postup není v rozporu s ust. § 117 stavebního zákona. Zákonný postup však musí být dodržen při nakládání stakovým obstaraným vyjádřením, jde-li o vyjádření nesouhlasné. K tomu v posuzovaném případě nedošlo, jak je vysvětleno výše.
- 58 Shrnuto, žalovaný i stavební úřad při řízení dle ust. § 142 správního řádu shledali, že při vydání Certifikátu byly splněny zákonné předpoklady, neboť nesprávně posoudili nesouhlas žalobkyně se stavbou jako námitky směřující do územního řízení, a dospěli k závěru, že ve zkráceném stavebním řízení není třeba takové námitky autorizovaným inspektorem vypořádat, neboť ani stavební úřad k nim v řádném stavebním řízení nepřihlízí. Jak je však vysvětleno výše, tento názor není správný. Jeho prosazení by bylo popřením smyslu institutu „zkráceného stavebního řízení“, který z důvodu rychlosti a menší byrokratické zátěže umožňuje vydat potvrzení soukromou osobou, s účinky stavebního povolení, avšak bez možnosti revize stavebním úřadem. Je nepochybné, že takové atypické potvrzení musí být postaveno na konsenzu všech zúčastněných osob.
- 59 Městský soud se dále stručně vyjádří k námitce žalobkyně, podle níž neexistuje-li ke dni vydání rozhodnutí dle ust. § 142 správního řádu pravomocné rozhodnutí o umístění stavby, je stavební úřad povinen vypořádat ve svém rozhodnutí námitky směřující do územního řízení, a nadřízený orgán je povinen přihlédnout k pochybení stavebního úřadu, pokud tak neučinil.
- 60 Uvedenou námitku městský soud považuje za nedůvodnou. Podle ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona námitky určené pro územní rozhodnutí nelze vypořádat ve stavebním řízení, a to ani za situace, že územní rozhodnutí bylo v průběhu stavebního řízení zrušeno. I když městský soud připouští, že soudní rozhodnutí o zrušení územního rozhodnutí je vzhledem k odkazovanému ust. § 114 odst. 2 ve spojení s ust. § 94 odst. 5 stavebního zákona (dle něž *dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po povolení stavby, územní rozhodnutí se již nevzdává*) pro žalobkyni neefektivní, jde o zákoný postup. (Srovnej: rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23.9.2014, č.j. 1 As 176/2012—140.) Kogentní normu obsaženou v ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona nelze ad hoc prolamovat pouze z důvodu neefektivity soudního přezkumu. Takový postup by byl v rozporu se zásadou presumpce zákonnosti správních aktů a zásady ochrany práv stavebníka nabytých v dobré víře.
- 61 K věcným žalobním námitkám ohledně dopravní obslužnosti stavby a ohledně nedodržení odstupových vzdáleností stavby městský soud konstatuje, že v důsledku shledání důvodnosti výše vypořádané žalobní námitky o nezákonném postupu autorizovaného inspektora není na místě zabývat se podrobně další žalobní argumentací žalobkyně, spočívající v rozboru postupu žalovaného při vypořádání přístupu a příjezdu k předmětné stavbě. Tyto námitky nebyly ve zkráceném stavebním řízení vůbec vzneseny. Městský soud ovšem považuje za vhodné uvést, že, jak konstatuje stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí, námitky vlastníků sousedních pozemků musí být omezeny ust. § 114 stavebního zákona, přičemž v posuzovaném případě je zřejmé, že věcné námitky vznesené

žalobkyní v návrhu ze dne 15.10.2012 na určení, že stavebníkovi nevzniklo právo provést stavbu, a doplněné ve vyjádření ze dne 27.4.2015 (podpořené znaleckým posudkem č. 672-08/2015) po obsahové stránce míří do územního řízení, a proto svým charakterem patří pod režim ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona. Posouzení důvodnosti těchto námitek tak bylo věcí přezkumu rozhodnutí o umístění stavby.

- 62 K námitce poškození žalobkyně průtahy ve správním řízení městský soud konstatuje, že v projednávané věci nelze dovodit takové průtahy správních orgánů, jež by mohly způsobovat nezákonnost rozhodnutí. Judikatura Nejvyššího správního soudu (srovnej například rozsudek ze dne 26.10.2006, č.j. 6 Ads 50/2005-63), dospěla k závěru, že průtahy řízení nepředstavují takovou vadu, která by odůvodňovala zrušení správního rozhodnutí vydaného po příslušných lhůtách. Dotčený účastník správního řízení se takovému jednání může bránit podáním žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, následně pak podáním žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle ust. § 79 a násl. s.ř.s., případně se domáhat náhrady škody podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti. Opatření proti nečinnosti se žalobkyně ve správním řízení nedovolávala, naopak v podané žalobě polemizovala se stanoviskem žalovaného, který na možnost obrany prostřednictvím institutu opatření proti nečinnosti poukázal. Městský soud v Praze v tomto směru nepochybně, že správní orgány zřejmě v řízení nepostupovaly dostatečně rychle, ale pouze z tohoto důvodu nelze dovodit, že je nutné napadené rozhodnutí zrušit pro nezákonnost. Jak uvedl například Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 5.9.2018, č.j. 10 As 227/2017-53, kdyby měl být tento právní názor správný, „*v případě existence průtahů by bylo jakékoliv správní rozhodnutí, byť vydané v souladu s právem, nutno zrušit, což by vedlo ke zcela absurdnímu a neudržitelnému stavu s velmi negativními dopady pro správní praxi i účastníky řízení.*“ Žalobní námitku proto městský soud nemůže pokládat za relevantní.
- 63 Z důvodů shora uvedených městský soud postupoval podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- 64 S ohledem na to, že stejnou vadou trpělo i rozhodnutí stavebního úřadu, který v rozporu se zákonem vydal deklaratorní rozhodnutí, že stavebníkovi vzniklo právo provést stavbu, soud zvolil hospodárnější postup a dle ust. § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil i prvostupňové rozhodnutí.
- 65 V dalším řízení bude na stavebním úřadu, aby znovu rozhodl o návrhu žalobkyně na určení, že oznámením stavby posouzené certifikátem autorizovaného inspektora [redacted] č. 14-2010 ze dne 22.2.2011 nevzniklo právo provést stavbu „x“ v k. ú. [redacted]. Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.).
- 66 O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měla plný úspěch žalobkyně, a proto soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit jí na nákladech řízení 13.200 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Výše nákladů

řízení o žalobě sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč a z nákladů na zastoupení advokátem, které představují tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, účast na ústním jednání před soudem) po 3.100 Kč za úkon dle ust. 11 odst. 1 písm. a), d) a g) na základě ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů. Dále k nákladům za zastoupení patří i tři režijní paušály po 300 Kč (ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [REDAKCE]. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. srpna 2019

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu